

Sesijas dokuments

B8-0165/2019

11.3.2019

REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

iesniegts, noslēdzot debates par Komisijas priekšsēdētāja vietnieces/
Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos
paziņojumu,

saskaņā ar Reglamenta 123. panta 2. punktu

par stāvokli Nikaragvā
(2019/2615(RSP))

*José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Gabriel Mato, Luis de Grandes
Pascual, Cristian Dan Preda, Francisco José Millán Mon*
PPE grupas vārdā

**Eiropas Parlamenta rezolūcija par stāvokli Nikaragvā
(2019/2615(RSP))**

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā savas iepriekšējās rezolūcijas par Nikaragvu, jo īpaši 2008. gada 31. maija rezolūciju par stāvokli Nikaragvā¹, 2008. gada 18. decembra rezolūciju par uzbrukumiem cilvēktiesību aizstāvjiem, pilsoņu brīvībai un demokrātijai Nikaragvā², 2009. gada 26. novembra rezolūciju par Nikaragvu³ un 2017. gada 16. februāra rezolūciju par stāvokli cilvēktiesību un demokrātijas jomā Nikaragvā⁴,
- ņemot vērā ES un Centrālamerikas 2012. gadā noslēgto asociācijas nolīgumu,
- ņemot vērā 1966. gada Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām,
- ņemot vērā 1948. gada Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju,
- ņemot vērā 2004. gada jūnija ES Pamatnostādnes par cilvēktiesību aizstāvjiem,
- ņemot vērā Nikaragvas konstitūciju,
- ņemot vērā 2019. gada 21. janvāra pieņemtos Ārlietu padomes secinājumus par Nikaragvu,
- ņemot vērā ES vārdā paustās Savienības augstās pārstāves 2018. gada 2. oktobra, 2018. gada 15. maija, 2018. gada 22. aprīļa un 2018. gada 15. decembra deklarācijas par stāvokli Nikaragvā, kā arī 2019. gada 1. marta deklarāciju nacionālā dialoga atsākšanu,
- ņemot vērā 2019. gada 18. februārī pieņemtos Padomes secinājumus par ES prioritātēm ANO cilvēktiesību forumos 2019. gadā,
- ņemot vērā Amerikas Cilvēktiesību komisijas 2018. gada 21. jūnijā apstiprināto ziņojumu “Rupji cilvēktiesību pārkāpumi saistībā ar sociālajiem protestiem Nikaragvā”,
- ņemot vērā ANO augstā cilvēktiesību komisāra ziņojumu par cilvēktiesību pārkāpumiem un aizskārumiem saistībā ar protestiem Nikaragvā no 2018. gada 18. aprīļa līdz 18. augustam,
- ņemot vērā neatkarīgo ekspertu starpdisciplinārās grupas (*GIEI*) 2018. gada 20. decembra ziņojumu par vardarbīgajiem notikumiem, kas risinājās Nikaragvā no 2018. gada 18. aprīļa līdz 30. maijam,
- ņemot vērā ANO augstās cilvēktiesību komisāres *Michelle Bachelet* 2019. gada 22. februāra paziņojumu par kriminālatbildības noteikšanu par opozīcijas uzskatu

¹ Pieņemtie teksti, P8_TA(2018)0238.

² OV C 45E, 23.2.2010., 89. lpp.

³ OV C 285E, 21.10.2010., 74. lpp.

⁴ OV C 252, 18.7.2018., 189. lpp.

paušanu Nikaragvā,

- ņemot vērā Reglamenta 123. panta 2. punktu,
- A. tā kā 2018. gada 31. maijā tika pieņemta rezolūcija par krīzi Nikaragvā, stingri nosodot stāvokli valstī; tā kā pēc šīs rezolūcijas pieņemšanas EP deputātu delegācija 11 locekļu sastāvā no 2019. gada 23. janvāra līdz 2019. gada 26. janvārim apmeklēja šo valsti, lai novērtētu situāciju uz vietas;
- B. tā kā Nikaragvas valdība deva garantijas, ka pret tiem, kas nosoda pašreizējo situāciju, netiks sāktas nekādas represijas; tā kā delegācijai nācās saskarties ar aizskarošu, apmelojošu un iebiedējošu kampaņu, kas tika vērsta pret cilvēktiesību aizstāvjiem un pilsoniskās sabiedrības organizācijām, ar kurām delegācijai bija viedokļu apmaiņa; tā kā kopš brīža, kad delegācija apmeklēja valsti, represijas ir aizvien pastiprinājušās;
- C. tā kā delegācija publiski noraidīja Nikaragvas valdības nostāju, kurā tā apgalvo, ka Nikaragvas valdība ir cietusi ASV vadīta valsts apvērsuma un dezinformācijas kampaņu dēļ; tā kā galvenie iemesli, kas izraisīja demonstrācijas, ir dziļa demokrātijas, institucionāla un politiska krīze, kas pēdējā desmitgadē valstī ir ietekmējusi tiesiskumu un ierobežojusi pamatbrīvības, piemēram, biedrošanās brīvību, brīvību piedalīties demonstrācijās un pulcēšanās brīvību;
- D. tā kā daudziem iedzīvotājiem ir stingri ierobežots īstenot vārda brīvību, pulcēšanās brīvību un brīvību piedalīties demonstrācijās, tostarp izmantot valsts himnu; tā kā ievērojams skaits politiskās cietumā atrodas cietumā tikai tādēļ, ka ir īstenojuši savas tiesības; tā kā ir saņemti vairāki satraucoši ziņojumi par apcietināto personu stāvokļa pasliktināšanos, arī par necilvēcīgu attieksmi;
- E. tā kā tiesas procesi, kas ierosināti pret šīm apcietinātajām personām, uzskatāmi par starptautisko standartu pārkāpumiem, jo īpaši attiecībā uz tiesību uz taisnīgu tiesu garantēšanu procesuālajā un krimināltiesiskajā aspektā; tā kā arī ieslodzījuma apstākļi pietiekami neatbilst starptautiskajiem standartiem; tā kā Nikaragvā ir acīmredzams pilnvaru nošķiršanas trūkums;
- F. tā kā tiesības uz informāciju ir nopietni apdraudētas; tā kā žurnālisti tiek aizturēti un izsūtīti un viņiem tiek draudēts; tā kā audiovizuālie plašsaziņas līdzekļi tiek slēgti vai izkratīti bez iepriekšējas tiesas atļaujas; tā kā Nikaragvas valdības konfiscētā papīra un tintes trūkums apdraud laikrakstu publicēšanu;
- G. tā kā Nikaragvas valdība ir izraidījusi no valsts starptautiskas organizācijas, piemēram, *GIEI* un īpašo Nikaragvas uzraudzības mehānismu (*MESANI*), kuras centās panākt miermīlīgu konflikta atrisinājumu un nacionālo izlīgumu; tā kā valstī, kurā ir slikta institucionālā sistēma, pret pilsoniskās sabiedrības organizācijām ir pastiprinājušās represijas, atņemot tām juridisko statusu un represijās cietušos sodot divtik smagi;
- H. tā kā ir apdraudēta arī akadēmiskā brīvība; tā kā gandrīz 200 studentu ir izslēgti no augstākajām mācību iestādēm par to, ka viņi ir piedalījušies demonstrācijās, atbalstot demokrātiju un plašākas brīvības un cilvēktiesības;
- I. tā kā demokrātijas un tiesiskuma, kā arī cilvēktiesību un pamatbrīvību ievērošanas

attīstīšanai un konsolidēšanai ir jābūt neatņemamai ES ārpolitikas, tostarp 2012. gada asociācijas nolīguma starp ES un Centrālamerikas valstīm, sastāvdaļai; tā kā šajā nolīgumā ir iekļauta demokrātijas klauzula, kas ir šā nolīguma būtiska sastāvdaļa;

- J. tā kā ar 2018. gada 16. maijā sākto nacionālo dialogu starp prezidentu *D. Ortega* un Nikaragvas opozīcijas un pilsoniskās sabiedrības grupām, Katoļu baznīcai piedaloties kā vidutājai, neizdevās rast krīzes risinājumu; tā kā 2019. gada 27. februārī starp Nikaragvas valdību un grupas *Alianza Civica* pārstāvjiem tika atsāktas sarunas nolūkā izpētīt nacionālā dialoga risināšanas iespējas; tā kā 2019. gada 7. martā tika mēģināts sākt jaunu dialogu, piedaloties Katoļu baznīcai; tā kā grupas *Alianza Civica* ir noteikusi, ka sarunās ir jāpanāk šādi trīs galvenie mērķi: jāatbrīvo politieslodzītie un jāievēro individuālās brīvības, jāveic nepieciešamās vēlēšanu reformas, tās noslēdzot ar vēlēšanu rīkošanu, un jāpievēršas tiesiskumam,
1. uzsver, ka Nikaragvā pēc 2018. gada aprīļa un maija notikumiem notiek smagi demokrātijas, cilvēktiesību ievērošanas un tiesiskuma pārkāpumi; atkārtoti norāda uz 2018. gada 31. maijā pieņemtās rezolūcijas nozīmi;
 2. nosoda jebkādas represīvas darbības, ko veic Nikaragvas valdība; norāda, ka delegācija apmeklēja valsti, lai gūtu patiesu priekšstatu par pašreizējo situāciju; norāda arī, ka nav šaubu par to, ka nesenajos mēnešos un jo īpaši pēc apmeklējuma ir pastiprinājušās represijas pret opozīciju un ir noteikti stingrāki pamatbrīvību ierobežojumi; šajā sakarā nosoda vispārējās represijas un vārda brīvības, pulcēšanās brīvības un brīvības piedalīties demonstrācijās ierobežošanu, likumīgo tiesību atņemšanu nevalstiskajām organizācijām un pilsoniskās sabiedrības pārstāvjiem, starptautisku organizāciju izraidīšanu no valsts, plašsaziņas līdzekļu slēgšanu un pret tiem vērstus uzbrukumus, tiesību uz informāciju un valsts himnas izmantošanas ierobežojumus, studentu izslēgšanu no universitātēm, situācijas pasliktināšanos ieslodzījuma vietās un necilvēcīgas attieksmes izrādīšanu;
 3. uzskata, ka šādas darbības, ko veic valdība, tās pakļautības iestādes un politizētās organizācijas, atbilst plānotai stratēģijai sagraut politisko opozīciju, izraisot pagājušajā gadā notikušos protestus; uzskata, ka šī stratēģija tiek metodiski, sistemātiski un selektīvi piemērota visiem līderiem, NVO plašsaziņas līdzekļiem un sociālajām kustībām, kas cenšas paust savas leģitīmās prasības panākt mieru un demokrātiju;
 4. pauž bažas par milzīgajiem demokrātijas, politiskajiem un ekonomiskajiem riskiem, ar kuriem saskaras iedzīvotāji un valsts un kuri, ņemot vērā pašreizējās iekšējās konfrontācijas, sociālos traucējumus un ekonomikas lejupslīdi, pastiprināsies, ja steidzami kaut kas netiks darīts; prasa steidzami rast noturīgu un miermīlīgu risinājumu, kas ļautu visiem sabiedrības dalībniekiem brīvi darboties un brīvi paust savus uzskatus un kas ļautu atjaunot viņu pilsoniskās tiesības, piemēram, tiesības uz miermīlīgu protestu; atkārtoti norāda, ka risinājumam jābūt tādā, kas paredz saukt pie atbildības visus, kas vainojami vardarbībā;
 5. pauž nožēlu par *MESENI* darbības pārtraukšanu un Amerikas Cilvēktiesību komisijas *GEIE* pilnvaru izbeigšanu; stingri nosoda to personu vajāšanu, apcietināšanu un iebiedēšanu, kuri sadarbojas ar ANO un citām starptautiskām iestādēm;
 6. aicina Nikaragvas valdību steidzami īstenot pasākumus, tādējādi parādot savu vēlmi

iesaistīties notiekošajā dialogā, tostarp: nekavējoties un bez nosacījumiem atbrīvot politiešlodziņus, atcelt pret viņiem vērstās juridiskās procedūras un garantēt viņu fizisko un morālo integritāti, kā arī nodrošināt pienācīgu procesu un garantēt privātumu; nekavējoties pārtraukt dažāda veida represijas pret Nikaragvas iedzīvotājiem, tostarp viņu aizskaršanu, iebiedēšanu, spiegošanu un opozīcijas līderu vajāšanu, un atcelt visus iepriekš minēto brīvību ierobežojumus; nodrošināt izraidīto personu, tostarp žurnālistu un studentu, atgriešanos; atjaunot juridisko personu statusu, atdot cilvēktiesību organizācijām viņu īpašumu un panākt starptautisko organizāciju atgriešanos valstī; demilitarizēt ielas un atbrūņot bruņotos grupējumus; izveidot skaidru ceļvedi brīvu, godīgu un pārredzamu vēlēšanu rīkošanai tuvākajā nākotnē, klātesot starptautiskajiem novērotājiem;

7. aicina Eiropas Ārējās darbības dienests (EĀDD) un dalībvalstis īstenot mērķtiecīgas un individuāli vērstas sankcijas, piemēram, vīzu aizliegumus un aktīvu iesaldēšanu, kuras nenodarītu kaitējumu vietējiem iedzīvotājiem, bet tiktu noteiktas Nikaragvas valdībai un tām personām, kas atbildīgas par cilvēktiesību pārkāpumiem, kā noteikts Padomes 2019. gada 21. janvāra secinājumos; mudina piemērot demokrātijas klauzulu, kas ļautu izslēgt Nikaragvu no ES un Centrālamerikas asociācijas nolīguma;
8. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, Amerikas valstu organizācijas ģenerālsekretāram, Eiropas un Latīņamerikas Parlamentārajai asamblejai, Centrālamerikas parlamentam, Limas grupai un Nikaragvas Republikas valdībai un parlamentam.